

ἀμπέλια εἰς τὴν ἐκ | κλησίαν μου τὸν Ταξιάρχην ο διὰ τὴν ψυχὴν τῶν
γονέων μου καὶ τὴν ἐδικήν μου, | νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ κοντραδίρη τινὰς
ἀπάνω εἰς ὄρον καὶ ἀφορεσμὸν τοῦ Με | γάλου Ταξιάρχῃ καὶ νὰ εἶναι
πάντ(η) κ(ύριος) καὶ κληρονόμος ὁ Μέγας Ταξιάρχης εἰς ὃ | λα μου τὰ
πράγματα νὰ τὰ τρώ(γῃ) ὅποιος ἱερεὺς ἤθελεν λειτουργᾷ μέσα. Ἔτι δὲ
| δέομαι καὶ παρακαλῶ καὶ ἀφήνω διὰ ἐπίτροπό μου καὶ καθολικόν μου
κουμμε | σσάριον τζενεραλμέντ(ε) ἔτις ἀψέντε ὡς σὰν καὶ πρεζέντε τὸν
κὺρ Γεωρ(γίλῃ) Γοργογύρην | ὡς σὰν τὸ ἴδιον μου κορμὶν ποιήσῃ γυρεύ-
ει ἐρευνᾷ ζητᾷ λαμβάνει καὶ διορθώνει | καθὼς λέγω καὶ γράφω καὶ ἡ
λεγομένη μου διαθήκη εἴσται ἰσχυρὰ καὶ βεβαία | εἰς πᾶσα γιουντίτζιον
τῆς ἐκγλαμπροτάτης μας αὐθεντ(ίας) καὶ διὰ πίστῳσιν παρα | καλῶ καὶ
ἀξιοπίστους μαρτύρους.

—κὺρ Ἰάκουμον Ρουσόπουλον.

—κὺρ Νικολὸ Νταπλησίας.

—κὺρ Μπέρτος Ἀλαράμος.

Καγὼ παντολέ(ων) ὁ μηνιάτ(ης) καὶ νοτ(ά)ρ(ιος) γράφω.

118

Παντολέων Μηνιάτης, νοτάριος

Μισιάρικο παντοτινό

1545, 10 Ιανουαρίου

Κόπια ἐβγαλμένη

στ'

†Εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν, αφμε', μηνὸς τοῦ
Ἰανουαρίου ι', εἰς τὸν | Μποῦργον τῆς Ναξίας εἰς τὸ ἀργαστήριον ἐμοῦ
τοῦ νοταρίου ἐνεφανίσθην ἐδῶ πρεζέντ(ε) | ὁ κὺρ Ἰω(άννης) ὁ Ἀθηναῖος
μαζὶ μὲ τὸν μαῖιστρο-Νικολὸν τοῦ Λέου τοῦ παπα-Νικηφόρου γροῖ | κώ-
ντας ἀπάνω εἰς τὰ χωράφια ὅπου ἔχει ὁ κὺρ Ἰω(άννης) εἰς τὸ Πολύχνη
ἀποκατωδιὸν | εἰς τὸν Ὀσκελον πλησία τοῦ Μοδινοῦ καὶ τοῦ Μιχελέτου
Βασάλου τὰ ὅποια χωρά | φια τοῦ τὰ παραδίδει ὁ κὺρ Ἰω(άννης) ἀπὸ
τὴν σήμερον διὰ μισιάρικα παντοτινὰ, ἡγουν | ἵν περπέτουο, προμετέ-
ροντας ὁ μαῖιστρο-Νικολὸς νὰ τὰ καλλιεργᾷ καὶ νὰ τὰ καματεύῃ | καὶ
νὰ τὰ σπέρνῃ χειμωνικὰ καὶ καλοκαιρινὰ κληρονομικῶς νὰ τὰ σπέρνῃ
καὶ νὰ | τ'άλωνεύῃ νὰ βοτανίζῃ νὰ φασολολογᾷ μὲ ὅλες του τὲς ἔξοδες
κληρονομικῶς | αἰωνίως καὶ εἰς τὸ ἀλῶνι νὰ παίρνῃ τὸν κὺρ Ἰω(άννην)
καὶ τοὺς κληρονόμους του | νὰ μοιράζουσιν ἴσα ἴσα χωρὶς κανένα ἰγκάνο
καὶ καμμίαν μαλίτζια δίδοντας μόνον | τοὺς ἐμισσοὺς σπόρους ὁ κὺρ
Ἰω(άννης) κληρονομικῶς ἔτις χειμωνικοὺς ὡσάν καλοκαιρινοὺς | δίχως
καμμίαν ἄλλην κράτηξιν καὶ καμμίαν ἔξοδον καὶ κατὰ συγκυρίαν καὶ

Εἰ κοπία | σταὶ τῶν χωραφίων ἐδέλασιν εὐρεθῇ μαλιτζιόζοι κουντουβερ-
 άροι καὶ εἰς καμμίαν | ἀτυχίαν οἱ ἀφεντότοποι καὶ νοικοκυραῖοι τῶν
 χωραφίων νὰ τοὺς πριβάρουν ἀπὸ | μέσα ο ἔτις ἃ δὲν τὰ ἐδέλασιν
 ὑπέρνει μὲ τὰ σύνορά των χειμωνικὰ καλοκαιρι | νά, στερεώνοντας τὴν
 παροῦσαν γραφὴν καὶ οἱ δυὸ πρεζέντ(ε) νὰ μὴν ἡμποροῦν νὰ | γυρίσουν
 ὀπίσω εἰς κοντεναζιὸν τῆς αὐθεντίας ὑπ(έρ)πυρα) κε' φυλάζοντας τὰ
 ἑκοσι τῆς | μερίδος ὅπου στέργει καὶ τὰ ἐξῆς διὰ μαρτυρίας.

τοῦ μισέρ πρ(ε) Τζάννε Ντεσκάκη.

καὶ τοῦ κὺρ Λέου Νομικοῦ.

κἀγὼ παντολέ(ων) ὁ μηνιάτης κ(αὶ) νοτ(ά)ρ(ιος) γράφω.

119

[Ιωάννης Αθηναῖος]

Συμβιβαστικὴ λύση διαφορᾶς γιὰ προικῶα

1548, 16 Μαΐου

ζ'

†Εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν, 1548 μῆν(ι) Μα-
 γίου 16, εἰς τὴν | Ναξίαν εἰς τὸ σπίτιν κὺρ Νικολάου Ζύγην, εἰς ἐκεῖνον τὸν
 τόπον εὐρισκόμενοι, ἐμεῖς οἱ δυὸ μερίδες διὰ πρῶτον κὺρ Στελιανὸς Ντὲ
 Πάλ | μας καὶ ἐγὼ Ἰω(άννης) ὁ Ἀθηναῖος, ὁμοφωνοῦμεν καὶ οἱ δύο μας
 θεληματικῶς | καὶ μὲ ὄρεξιν μας καλὴν ἔμπροστε εἰς τὶς παρεκαλετοὺς
 καὶ ἀξιο | πίστους μαρτύρους τὶς κάτω γεγραμμένους, ὅτε ἀνάμεσάν
 μας λέγω | ἀπὸ τὸ προυκὶ ο τὸ εἶχεν δώσειν ὁ μακαρίτ(ης) ὁ πατέρας
 μου κὺρ Δημήτρι | ος ὁ Ἀθηναῖος τῆς ἀδελφῆς μου τῆς κερα-Λιανῆς
 εἰς ο πρωτύτερόν της | προκοχάρτιν καθὼς φαίνεται γεγραμμένο διὰ
 χειρὸς νοταρίου κὺρ | Παντελέου Μηνιάτην, εἰς αὐτὸν τὸ προικόχαρτιν
 ἔχομεν τεφερέν | τζιαν, εἰς πέντε χιλιάδες ὑπέρπυρα τὰ μοῦ ἄφησε νὰ
 πάρω καὶ νὰ πα | ραλάβω ο διὰ μερδικόν μου καὶ διὰ χάρισμάν μου ὁ
 ἄνω γεγραμμένος καὶ | μακαρίτ(ης) ὁ πατέρας μου καὶ εἰς τὴν σήμερο
 ὡς ἀδελφίαν ποὺ εὐρί | σκόμενσταν ἐβάλαμεν τὸν Θεὸν εἰς τὴν μέσσην
 μας καὶ πατοῦμεν τὸν ὀχθρὸ | καὶ πέφτομεν εἰς ἀγάπην νὰ μὴν ἡμπορεῖν
 εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλο μας ο διὰ | κανέναν γκαιρὸ οὔτε ἐμεῖς οὔτε οἱ κληρο-
 νόμοι μας νὰ γυρεύσειν δι | καιώμαντα εἰς ὅ,τι διαφορὰν καὶ ἂν ἔχωμεν,
 θέλομεν καὶ οἱ δύο μας νὰ εἶ | ναι ὅλα νουλάδαν καὶ χαλασμέναν εἰς
 σὲ ὅλαν τὰ ἄνω γεγραμμέναν ρεσαλ | βάροντας ἀπ' ὅλαν, ἥτοι ὁ κὺρ
 Στελιανὸς θέλει μὲ καλὴν του ὄρεξιν καὶ | ἀφήνει(ν) καὶ δίδειν τοῦ
 Τιμίου Σταυροῦ ἕναν σπίτιν κατώγιν τὸ εὐρίσκεται | ἀποκάτω εἰς κὺρ
 Τζάννε Τάγαρη τὸ ὁποῖο θέλει νὰ εἶναι πάντα τοῦ Τιμί | ου Σταυροῦ